

УДК 94 (477)

DOI: <https://doi.org/10.31732/2707-9155-2019-34-73-80>

## **Становлення міжнародно-правових основ співробітництва держав у сфері протидії тероризму**

**Форноляк В.М.**

*Кандидат психологічних наук, докторант відділу аспірантури і докторантури,  
Національна академія служби безпеки України,  
м. Київ, вул. Михайла Максимовича, 22, 03022, Україна  
тел.: (067) -24-459 -35 , e-mail: valentina0701@ukr.net  
ORCID: 0000-0002-5758-5471*

## **Provision of international legal bases countrycooperation in the field of terrorism**

**Fornolyak V.M.**

*Candidate of psychological sciences, doctoral student of postgraduate and doctoral  
studies department National Academy of Security Service of Ukraine  
st. Mihajlo Maksimovicha, 22, 03022, Kyiv, Ukraine  
tel.: (067) -24-459 -35 , e-mail: valentina0701@ukr.net  
ORCID: 0000-0002-5758-5471*

*Анотація. У статті на підставі комплексного та системного аналізу наведено головні аспекти міжнародної співпраці в протидії тероризму та наявні шляхи його запобігання. Також автор робить наголос на міжнародно-правовій основі даної співпраці у сфері протидії тероризму. З урахуванням особливостей розвитку міжнародної протидії терористичній загрози, виділено та досліджено найважливіші етапи становлення міжнародно-правових основ антитерористичного співробітництва держав. При цьому визначено основні чинники, які обумовили вироблення багатосторонніх міжнародно-правових інструментів для боротьби з тероризмом, висвітлено основний зміст і значення відповідних міжнародних заходів та укладених державами документів, спрямованих на забезпечення їх колективної боротьби з цим явищем. Задля збереження безпеки та стабільності у світі повинні бути прийняті єдині правила, принципи та норми відповідальності. ООН виступає універсальною унікальною платформою для закріплення позитивної тенденції розбудови системи міжнародної безпеки. Здійснено дослідження ролі Ради Безпеки ООН та Генеральної Асамблеї ООН у забезпеченні міжнародно-правового регулювання боротьби з тероризмом та питаннях підтримання міжнародного миру та безпеки, їх внесок у міжнародну боротьбу з тероризмом та безпосередню роль у сфері міжнародно-правового регулювання боротьби з тероризмом, зокрема, у процесі створення та зміцнення універсальної договірної-правової бази боротьби з тероризмом. Акцентовано увагу на тому, Україна визнає боротьбу з тероризмом одним із визначальних напрямів своєї державної політики та бере активну участь*

у розробленні стратегії та механізмів забезпечення ефективної протидії терористичним проявам. На теперішній час налагоджено дієві партнерські стосунки із правоохоронними органами і спеціальними службами багатьох Європейських держав, США, антитерористичними структурами ООН, ОБСЄ, НАТО, ЄС та іншими міжнародними організаціями, що здійснюють боротьбу з тероризмом. Кількість укладених міжнародних угод свідчить про посилення міжнародного співробітництва з боку України у сфері протидії тероризму.

**Ключові слова:** антитерористичне законодавство, Організація Об'єднаних Націй, Статут Організації Об'єднаних Націй, Рада Безпеки Організації Об'єднаних Націй, Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй, міжнародні антитерористичні договори.

Формул: 0, рис.: 0, табл.: 0, бібл.: 10.

**Annotation.** The article, on the basis of a comprehensive and systematic analysis, outlines the main aspects of international cooperation in combating terrorism and the ways to prevent it. The author also emphasizes on the international legal basis of this cooperation in the sphere of counter-terrorism. Taking into account peculiarities of the development of wide international counteraction to the terrorist threat, the most important stages of the formation of international legal bases of antiterrorist cooperation of states are highlighted and investigated. In this case, the main factors determining the development of multilateral international legal instruments for combating terrorism were identified, the main content and significance of relevant international measures and documents made by the states aimed at ensuring their collective struggle against this phenomenon were highlighted. In order to preserve security and stability in the world, uniform rules, principles and rules of responsibility should be adopted. The UN is a universal unique platform for consolidating the positive trend of building international security. The role of the UN Security Council and the UN General Assembly in securing the international legal regulation of the fight against terrorism and issues of maintaining international peace and security, their contribution to the international fight against terrorism and their direct role in the sphere of international legal regulation of combating terrorism, in particular, have been carried out. The process of creating and strengthening the universal legal framework for the fight against terrorism. Attention is drawn to the fact that Ukraine recognizes the fight against terrorism as one of the defining areas of its state policy and actively participates in the development of strategies and mechanisms for ensuring effective counteraction to terrorist acts. Currently, effective partnerships have been established with law enforcement agencies and special services in many European countries, the United States, United Nations counter-terrorism organizations, the OSCE, NATO, the EU and other international organizations engaged in the fight against terrorism. The number of international agreements concluded indicates an increase in international cooperation on the part of Ukraine in the field of counter-terrorism.

**Key words:** anti-terrorism legislation, the United Nations, the Charter of the United Nations, the United Nations Security Council, the United Nations General Assembly, international anti-terrorism treaties.

Formulas: 0, fig.: 0, tabl.: 0, bibl.: 10.

### **Постановка проблеми**

На сьогоднішній день тероризм є однією з найгостріших глобальних проблем. Це явище перетворилося на чинник, котрий серйозно дестабілізує нормальний розвиток міжнародних відносин. Особливу небезпеку можуть ста-

новити терористичні зазіхання з використанням ядерних та інших засобів масового враження. Зважаючи на глобальні наслідки та масштаб терористичної діяльності, аксіомою є те, що ефективна протидія тероризму потребує спільних дій широкого кола держав.

Ефективне міжнародне співробітництво у сфері боротьби з тероризмом неможливе без скоординованої роботи міжнародної спільноти, оскільки характер сучасного тероризму вимагає глобального реагування на його виклики на засадах міжнародної співпраці й кооперації.

У зв'язку з цим актуальним є завдання щодо дослідження процесу становлення міжнародно-правових основ антитерористичного співробітництва. Безумовно, Україна визнає боротьбу з тероризмом одним із визначальних напрямів своєї державної політики, а отже, бере активну участь у розробленні стратегії та механізмів забезпечення ефективної протидії терористичним проявам.

### ***Аналіз останніх досліджень і публікацій***

Варто вказати, що у працях багатьох українських та зарубіжних науковців, які досліджували питання міжнародного співробітництва щодо боротьби з тероризмом (Ю.М. Антонян, Т.С. Бояр-Созонович, Л.М. Галенська, В.П. Ємельянов, В.О. Іващенко, Є.Г. Ляхов, Б. Сол й інші), відзначається тенденція до розкриття передусім відповідних заходів, пов'язаних з універсальним міжнародним правом періоду Ліги Націй. Проте деякі дослідники (Ю.С. Горбунов, В.Я. Кікоть та інші) звернули увагу на більш ранні заходи міжнародного антитерористичного співробітництва, що мали місце в період універсального міжнародного права за Головним актом Віденського конгресу 1815 р. Широке міжнародне співробітництво у боротьбі з тероризмом почало зароджуватися саме під час існування універсального правопорядку 1815–1919 рр.

### ***Не вирішені раніше частини загальної проблеми***

Враховуючи небезпечність окремих проявів тероризму для України на су-

часному етапі її розвитку, а також рівень науково-теоретичної розробленості всіх аспектів цієї проблеми і потреб практики, досить важливим вважаємо дослідження історичного аспекту становлення антитерористичного законодавства.

### ***Формулювання цілей статті***

Метою статті є дослідження питання становлення та розвитку міжнародно-правових основ співробітництва держав у сфері протидії тероризму.

### ***Виклад основного матеріалу дослідження***

Формуванню сучасної системи антитерористичного співробітництва держав передували ранні спроби вжиття ними багатосторонніх заходів для боротьби з тероризмом наприкінці ХІХ ст. й у першій половині ХХ ст. Проте сучасна система міжнародного антитерористичного співробітництва почала складатися у ХХ ст., після Другої світової війни. Ядром цього співробітництва виступає Організація Об'єднаних Націй (далі – ООН), до якої входять 193 держави, а її правовою засадою є Статут ООН – найважливіший договір, що становить міжнародно-правову основу «сучасного універсального правопорядку». Цей документ був підписаний 26 червня 1945 р. у Сан-Франциско на заключному засіданні Конференції Об'єднаних Націй зі створення Міжнародної Організації п'ятдесятьма державами та набув чинності 24 жовтня 1945 року після того, як був ратифікований постійними членами Ради Безпеки ООН [1]. Він спрямований на формування правових основ для забезпечення тривалого миру і співробітництва у світі. Варто зазначити, що Статут ООН є першоосновою співробітництва держав у боротьбі з тероризмом.

Загалом 60-ті роки минулого століття ознаменувалися тим, що під егідою ООН державами було вироблено масштабну договірно-правову базу антите-

рористичного співробітництва на універсальному, регіональному (субрегіональному) та двосторонньому рівнях, розвиток і вдосконалення якої триває донині. Зокрема, до актів універсального характеру належать: Конвенція 1963 р. про злочини й деякі інші акти, що здійснюються на борту повітряних суден; Конвенція 1970 р. про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден; Конвенція 1971 р. про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації; Конвенція 1988 р. про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки морського судноплавства; Конвенція 1979 р. про боротьбу із захопленням заручників; Конвенція 1980 р. про фізичний захист ядерного матеріалу; Конвенція 1973 р. про запобігання і покарання злочинів проти осіб, що користуються міжнародним захистом, у тому числі дипломатичних агентів.

Починаючи з XXVII сесії, Генеральна Асамблея ООН щорічно розробляє питання заходів щодо запобігання тероризму. Зокрема, у грудні 1972 року був створений Спеціальний Комітет з питань міжнародного тероризму, до якого ввійшли представники 34 держав. Надалі, Генеральна Асамблея ООН 9 грудня 1985 року ухвалила Резолюцію 40/61, в якій вона “визнає злочинними всі акти, методи та практику тероризму, де б і ким би вони не були вчинені”, ствердивши тим самим принцип – загального осуду тероризму [2]. Вже з 90-х років ХХ століття принципи протиправності тероризму були поширені у низці документів ООН, серед яких провідне місце займає Декларація про заходи з ліквідації міжнародного тероризму, затверджена резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 49/60 від 9 грудня 1994 р. [3].

Доповненням до вищевказаної Декларації є затверджена Резолюція 51/210 Генеральної Асамблеї ООН від

17 грудня 1996 р. «Декларація, що доповнює Декларацію про заходи щодо ліквідації міжнародного тероризму 1994 року» [4]. Важливий імпульс боротьбі з тероризмом надано «Резолюції 1269, прийнятій Радою Безпеки ООН на його 4053-му засіданні» 19 жовтня 1999 року [5], яка стала на кшталт антитерористичного маніфесту головного органу ООН з підтримання миру і безпеки.

Безпрецедентним документом сприймається багатьма державами прийнята «Резолюція 1373 (2001), ухвалена Радою Безпеки на її 4385-му засіданні» 28 вересня 2001 року [6], що увірвала в себе основні положення резолюції 1269, а також визначила комплекс заходів, спрямованих на ізоляцію терористів, руйнування їх інфраструктури, створення правових та організаційних передумов для припинення будь-яких форм зовнішнього підживлення тероризму. В той же час, Резолюцією 1373 передбачено механізм контролю Контртерористичного комітету Ради Безпеки (КТК) за здійснюваною державами антитерористичною діяльністю. Ця Резолюція ввійшла в історію й завдяки тому, що кваліфікувала акт тероризму як загрозу міжнародному миру та безпеці й призвела міжнародне співробітництво під обов’язкову для виконання всіма державами главу VII Статуту ООН.

Ураховуючи активізацію міжнародної терористичної загрози, адекватною реакцією низки держав стало визнання на рівні Організації Об’єднаних Націй потреби у формуванні спеціалізованих антитерористичних інституцій у своєму складі, а також створенні всеосяжної, універсальної контртерористичної стратегії. Тому на міжнародному політичному рівні було прийнято рішення скоординувати світові зусилля з протидії терористичній загрозі у межах діяльності Ради Безпеки ООН (далі – РБ ООН). Це постійно діючий орган, який формує

основи спільної міжнародної політики людства в частині підтримання миру та безпеки, а також у досягненні інших гуманітарних цілей міжнародної спільноти [7]. Прийняття найважливіших рішень Ради Безпеки ООН можливе лише за згоди всіх її постійних членів. Можливість вето рішення Ради Безпеки ООН блокує реалізацію цим органом його статутних завдань. Саме важливістю цього завдання обумовлюється те, що, на відміну від інших органів ООН, РБ має право приймати рішення, що відповідно до ст. 25 Статуту ООН обов'язкові для виконання всіма членами організації.

Поряд з цим, варто зазначити, що з організаційно-функціонального погляду, діяльність РБ ООН не розрахована на цілеспрямовану протидію тероризму в усіх його проявах. Антитерористична складова функціонування цього органу є складовим елементом координаційної політики з підтримання миру та безпеки в різних регіонах планети.

РБ ООН на підставі ст. 29 Статуту ООН створила у своєму складі кілька спеціальних органів, основним завданням яких є протистояння всім різновидам міжнародного тероризму. В цю систему входять різні департаменти, програми й спеціалізовані установи. Зокрема, при Раді Безпеки ООН створені кілька комітетів: Комітет з Санкцій проти «Аль-Каїди» та руху «Талібан», Контртерористичний комітет, Виконавчий директорат Контртерористичного комітету, Комітет 1540 з контролю за нерозповсюдженням зброї масового знищення. У 2004 році засновано Робочу групу, задачами діяльності якої є розгляд і подання Раді Безпеки рекомендацій щодо практичних заходів, що будуть застосовуватися до окремих осіб, груп або організацій, залучених до терористичної діяльності або причетних до неї [8].

Контртерористичний комітет (далі

– КТК) створений Радою Безпеки ООН після одноголосного прийняття 28 вересня 2001 року Резолюції 1373 [6]. Поряд з цим, Рада Безпеки пропонувала державам надавати КТК звіти щодо реалізації ними Резолюції. У той же час, для розгляду цих звітів Комітетом організовано підкомітети, до роботи в яких включено відповідних фахівців. Оцінка кожного звіту здійснюється в партнерстві з державою, яка його подає, що дає змогу Комітетові та закладам ООН надавати адекватну технічну допомогу в співробітництві з виконання Резолюції 1373(2001). КТК здійснює також значну роботу щодо приведення державами свого законодавства у відповідність до вимог Резолюції 1373, а також із універсалізації участі в чинних міжнародних антитерористичних конвенціях.

Визначальними напрямками діяльності Контртерористичного комітету є такі: блок технічної допомоги (сприяння країнам у приєднанні до наявних програм технічної, фінансової і нормативно-правової допомоги, а також у встановленні контактів з потенційними донорами); організація доповідей країн задля формування повної картини про становище в сфері протидії тероризму в кожній з них та використання доповідей як інструменту для діалогу між комітетом і державами-членами; застосування передових методів заохочення країн до розробки кодексів та стандартів з урахуванням національних умов і потреб; організація проведення спеціальних нарад з метою сприяння розвитку тісніших зв'язків з міжнародними, регіональними й субрегіональними організаціями у справі протидії тероризму, а також забезпечення кращої координації зусиль та уникнення дублювання в роботі й марного витрачання засобів [7]. Також представники комітету відвідують держави на їх прохання задля моніторингу досягнутого прогресу в антитерорис-

тичній діяльності. Для надання допомоги Контртерористичному комітету в реалізації покладених на нього завдань Радою Безпеки 26 березня 2004 року була прийнята Резолюція № 1535 [9].

У вересні 2005 року РБ ООН прийнято Резолюцію № 1624 [10], відповідно до якої Контртерористичний комітет зобов'язали активізувати діалог з державами світу щодо зміцнення потенціалу протидії тероризму шляхом розповсюдження передової юридичної практики і сприяння інформаційному обміну в цій сфері.

Серед регіональних механізмів, що протидіють терористичній діяльності, можна назвати створений у рамках Організації Американських держав (ОАД) Міжамериканський комітет боротьби з тероризмом (СІКТЕ), Багатопрофільну групу з міжнародних дій проти тероризму (в рамках Ради Європи), Анти-терористичний центр (у рамках СНД), що діють у рамках ШОС «Бишкекську групу» і Регіональну антитерористичну структуру (РАТС) та інші.

На міждержавному рівні багатостороннє співробітництво у сфері протидії тероризму сформувалося під егідою ООН і її підрозділів (ІМО, ІКАО та МАГАТЕ). Основою їх функціонування є 11 конвенцій і протоколів про боротьбу з різними проявами тероризму на суші, морі та в повітрі. Ці угоди регламентують механізми взаємодії держав, які приєдналися до них.

Для зміцнення міжнародної безпеки ООН здійснює співробітництво з іншими організаціями, зокрема ЄС, ОБСЄ, НАТО, надає допомогу в імплементації рішень на національному рівні через регіональні міжурядові інститути (організацію Азіатсько-Тихоокеанського економічного співробітництва (АТЕС), Асоціацію держав Південно-Східної Азії (АСЕАН), Організацію американських держав (ОАГ)). ООН співпрацює

також і з такими профільними організаціями, як Інтерпол, Європол, Група розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням доходів (ФАТФ), Офшорна група банківських інспекторів (ОГБС).

Варто також наголосити, що Україна бере активну участь у всіх напрямках діяльності ООН, найважливішими з яких є підтримання міжнародного миру, безпеки та зміцнення верховенства права у міжнародних відносинах, розвиток співробітництва у вирішенні проблем соціально-економічного та гуманітарного характеру, забезпечення прав людини. Виходячи з нагальної необхідності розробки світовою спільнотою ефективних заходів боротьби з тероризмом, Україна приєдналася до глобальної антитерористичної коаліції, підтвердила свою готовність докласти максимальних зусиль до спільної боротьби з міжнародним тероризмом, насамперед у рамках ООН.

### **Висновки**

Проведений нами аналіз документів, прийнятих міжнародними інституціями, дає підстави стверджувати щодо консолідованого співробітництва в протидії тероризму як важливого підґрунтя для формування національної політики держав у галузі безпеки. Зважаючи на важливість такого співробітництва, переважна більшість країн світу підтримують ідею щодо необхідності створення комплексної системи протидії тероризму, що передбачає: вдосконалення нормативно-правової бази щодо протидії тероризму; поліпшення взаємодії міждержавних антитерористичних органів, надання допомоги та сприяння у боротьбі з тероризмом; налагодження й співробітництво оперативних та розвідувальних органів; максимальний тиск на країни, які підтримують тероризм, використовуючи комплексні засоби протидії, в тому числі й військові; неви-

конання вимог терористів; активізація діяльності силових структур; формування підрозділів боротьби з тероризмом та інші заходи.

Україна визнає боротьбу з тероризмом одним із визначальних напрямів своєї державної політики та бере активну участь у розробленні стратегії і механізмів забезпечення ефективної протидії терористичним проявам. На теперішній час налагоджено дієві партнерські стосунки з правоохоронними органами й спеціальними службами багатьох Європейських держав, США, антитерористичними структурами (ООН, ОБСЄ, НАТО, ЄС) та іншими міжнародними організаціями, що здійснюють боротьбу з тероризмом. Україна є учасницею всіх міжнародних Конвенцій і протоколів ООН у сфері боротьби з тероризмом. Практика застосування положень, закріплених у Глобальній контртерористичній стратегії ООН і плані

дій до неї, відображена у нормах чинного законодавства нашої держави. Крім цього, Україною і її урядом підписано більше 165 міждержавних та міжурядових угод і протоколів у сфері боротьби з тероризмом.

На наш погляд, система міжнародних та національних заходів протидії тероризму потребує певного вдосконалення, основними напрямками якого є: а) задіяння всього комплексу політичних, соціальних, економічних й інших засобів міжнародних і національних інституцій та створення міждержавної і національної системи протидії тероризму; б) імплементація норм міжнародного законодавства щодо протидії тероризму в національне законодавство кожної з країн світової спільноти; в) створення ефективних механізмів міжнародного контролю за впровадженням рішень ООН та інших міжнародних інституцій у життя кожної з країн-її членів.

## *Література*

1. Статут Організації Об'єднаних Націй: Видано Департаментом громадської інформації ООН. Київ, 2008. 70 с.
2. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН 40/61 від 09.12.85 року. URL: <https://documents.dds.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/482/88/IMG/NR048288.pdf>. (дата звернення 23.11.2018)
3. Декларация о мерах по ликвидации международного терроризма : утверждена Резолюцией 49 /60 Генеральной Ассамблеи от 9 декаб. 1994 г. URL: [http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995\\_502](http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_502). (дата звернення 23.11.2018)
4. Резолюція 51/210 Генеральної Асамблеї ООН «Декларация, що доповнює Декларацию про заходи щодо ліквідації міжнародного тероризму 1994 року». Документ 995\_370, поточна редакція — Прийняття від 17.12.1996. URL: [http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995\\_370](http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_370). (дата звернення 23.11.2018)
5. Резолюція 1269, що прийнята Радою Безпеки на її 4053-му засіданні. Документ 995\_451, поточна редакція — Прийняття від 19.10.1999. URL: [http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995\\_451](http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_451) (дата звернення 23.11.2018)
6. Резолюція 1373 (2001), ухвалена Радою Безпеки на її 4385-му засіданні 28 вересня 2001 року. Документ 995\_854, поточна редакція — Прийняття від 28.09.2001. URL: [http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995\\_854](http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995_854). (дата звернення 23.11.2018)
7. Рада Безпеки ООН. URL: <http://www.un.org>. (дата звернення 03.12.2018)
8. Рада Безпеки. Органи по боротьбі з тероризмом//Організація Об'єднаних Націй: офіц. сайт. URL: [http://un.org/ni/vcrrorisni/sc\\_bodics.slilnil](http://un.org/ni/vcrrorisni/sc_bodics.slilnil). (дата звернення 03.12.2018)
9. Резолюция Совета Безопасности Организации Объединенных Наций от 26 марта 2004 года № 1535. URL: <http://docs.cntd.ru/document/902113843> (дата звернення 03.12.2018)
10. Резолюция Совета Безопасности Организации Объединенных Наций от 14 сентября 2005 года № 1624. URL: <http://docs.cntd.ru/document/902047973>. (дата звернення 03.12.2018)

### **Reference**

1. Statute of Organization of United Nations (2008), Vidano departavmntom gromadcikoi organizacii OON, Kyiv, Ukraine. 2008.
2. The official site of Organization of United Nations (2018), “Resolution of General Assembly of Organization of United Nations”. Retrieved from: <https://documents dds ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/482/88/IMG/NR048288.pdf>. (Accessed 23 November 2018)
3. The official site of Organization of United Nations (2018), “Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism”. Retrieved from: [http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995\\_502](http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_502). (Accessed 23 November 2018)
4. The official site of Organization of United Nations (2018), “United Nations General Assembly Resolution 51/210 “Declaration Supplementing the Declaration on the Elimination of International Terrorism 1994”. Retrieved from: [http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995\\_370](http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_370). (Accessed 23 November 2018)
5. The official site of Organization of United Nations (2018), “Resolution 1269, adopted by the Security Council at its 4053rd meeting”. Retrieved from: [http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995\\_370](http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_370). (Accessed 23 November 2018)
6. The official site of Organization of United Nations (2018), “Resolution 1373 (2001) adopted by the Security Council at its 4385th meeting on 28 September 2001”. Retrieved from: [http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995\\_854](http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995_854). (Accessed 23 November 2018)
7. The official site of Security Council of Organization of United Nations (2018). Retrieved from: <http://www.un.org>. (Accessed 23 November 2018)
8. The official site of Organization of United Nations (2018), Rada Bezpeki. Organi po borotibi z terorizmom. Retrieved from: [http://un.org/ni/vccrorisni/sc\\_bodics.slilnil](http://un.org/ni/vccrorisni/sc_bodics.slilnil). (Accessed 23 November 2018)
9. The official site of Organization of United Nations (2018), “United Nations Security Council Resolution of 26 March 2004 No. 1535”. Retrieved from: <http://docs.cntd.ru/document/902113843> (Accessed 23 November 2018)
10. The official site of Organization of United Nations (2018), “United Nations Security Council Resolution of 14 September 2005 No. 1624”. Retrieved from: <http://docs.cntd.ru/document/902047973>. (Accessed 23 November 2018)

***Стаття надійшла до редакції 21.01.2019 року***